25/09/2019

Αγώνας επιβίωσης στη Μαδαγασκάρη με σύμμαχο την Εκκλησία

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Αλεξανδρείας

Συγκλονίζουν ακόμα μία φορά οι περιγραφές από την Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης όπου ορφανά ζουν υπό τη σκέπη του Θεού και μόνο, στους δρόμους, χωρίς μεριμνά και σε ομάδες. Μικρά παιδιά ρακένδυτα δίνουν μάχη για τη ζωή τους, ένας πραγματικός καθημερινός αγώνας επιβίωσης. Όπως λέει η 15χρονη Μαριόν, αρχηγός της αγέλης παιδιών σε χωριό της περιοχής σε μία συγκλονιστική αφήγηση,

“Υπάρχουν μέρες που στο χωριό φτάνουν άνθρωποι περίεργοι. Μακριά υφάσματα καλύπτουν το κορμί τους, πολλές τρίχες πετάγονται από όλες τις μεριές του κεφαλιού τους. Το χρώμα τους χλωμό, σχεδόν σαν άμμος. Ακόμα- ακόμα και οι φλέβες στους καρπούς των χεριών τους ξεπροβάλουν ως μικροί γαλάζιοι ποταμοί.

Μοιράζουν κούτες, ρούχα και κάτι γλυκιές μπουκιές που τις ονομάζουν “μπον-μπον”. Αστείο όνομα! Μόλις προχθές κατάλαβα πως το εξωτερικό περίβλημα δεν τρώγεται.
Η αγέλη μου όταν τους βλέπει τρέχει κατά πάνω τους. Δε χρειαζόμαστε τίποτα άλλο παρά λίγο νερό και τα αστεία “μπον- μπον”. Εγώ ως μεγαλύτερη φτάνω πάντα πρώτη, τα μικρότερα μέλη όμως σχεδόν δεν προλαβαίνουν να φάνε τίποτα. Μικρά πόδια, μικρά βήματα, βλέπεις. Το παράδοξο είναι ότι όταν τελειώνει το μοίρασμα πάντοτε αρχίζει κάτι το οποίο οι περισσότεροι από εμάς το έχουμε ξεχάσει. Το παιχνίδι! Τρικ με τα δάχτυλα, αυτοσχέδια μπάλα, κυνηγητό και άλλα πολλά. Έχασα τους γονείς μου στα 7 μου και μαζί με αυτούς το παιχνίδι. Το φορτηγό που τους πλάκωσε, έλιωσε μαζί τους και κάθε στιγμή ανεμελιάς. Οι χλωμοί- τριχωτοί δε μοιάζουν πολύ με τη μαμά και τον μπαμπά, όμως κάθε φορά που τους βλέπω νιώθω σαν να γυρνάνε οι στιγμές που ήμουν παιδί. Και όταν φεύγουν, γίνομαι πάλι αρχηγός προσέχοντας τα μικρά μου.

Η Φωτογραφία είναι από την επίσκεψη του Θεοφιλεστάτου Επισκοπή Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Προδρόμου σε χωριό πλησίον της Τολιάρας